

НОВЕ КЊИГЕ ДОМАЋИХ ПИСАЦА
Поезија 1995.

СЕДАМ ЧУНОВА

НЕБОЈША
ВАСОВИЋ

БИГЗ

СЕДАМ ЧУНОВА

РАСПЕВКЕ

Иницијал В сликан у доба Димитрија Кантакузина

МОЛИТВА КОНЦУ КОНАЧНОГ

(Д. Кантакузину)

као што јелен оно некад
рогом воду мућаше
а очима не бистраше
јер само Горе бистри се
што изрече Димитрије

алфавитом кирилским
и погледом голубним
вазда Вишњег траживши
а тек криву вишњу
у порти нашавши

са моје четири стихије
и прахом једним јединим
ја-до-конца-дошадши
молим конач коначног
да се од мене рашије

МОЛИТВА БОГОРОДИЦИ

Од када „Госпођа Хатун мајка“
(Бранковић Мара) испроси мој
земни живот од тебе Мехмеде
још глиненије живим
трулежнији од сваког мрлца
који је узет тачним Божјим часом

Зато теби Богородице молим се
узми ми ово мало земних дана
тако таласних тако болумних
у посматрању Црнога мора
јер у Месемврију дођох да умрем
ја мртав Кантакузин

РАСПЕВКА О ТУРКИЊИ

(Сими М. Сарајлији)

Главу Срб-страдалца
на топлу дојку
твоју дозволи да
наслоним — о Туркињо —

тако ти мамузе (шејтана)
и оних давних дана
kad Турчину
у Видину

бостан чувах
(професија)
једнако на тебе
мислећ (интенсија)!

Живот шта је: ишчез?
литургија? (један
литар причеснога
и под тобом ја...)

ТРИ ЈЕРАРХА

(Лази Костићу)

Коштаник, шта сам,
дирничега?

Орфеј што свира
у празна чувила?

Житије — часомил,
телеј празнога,
теревенка праха
кроз поре лудила.

У месечини беше
лујка-истина.
А шта ли беше
у телу Христоса?

Сад пушим чибук
и волим вина.
Без ње сам море
мртвих лососа.

СУМАТРА

Једнога дана пробудићу се и нећу
више знати тај језик, језик
на коме сам се сунчао на Јадрану
и горко псовao на Балкану.

Једнога јутра пробудићу се и нећу
знати куда да кренем, то су
само трешиње процвале у мом стану
јер умем и те како да венем.

Задржаћу у сећању само обичне
речи што могу да се носе преко
воде: задржаћу улар и волове,
и плаву бразду, кукуруз од соли,
што клија из пене, свеволећи.

Прећи ћу чамцем преко вашег мора,
ја који сам замешен од праха,
и причест примићу само да стигнем
до оне обале где ништа није
моје: ни вино, ни Суматра.

Пре но што сртнем Оца Свег Створеног
желео бих да сртнем Оца Губитка
млад месец танак ми двопек
игра ли улогу идола

Тај жедни живот (лудокрвна глина)
ниче из ничег ко боја коњака
крштеница (крсна метлица)
за помет мога рођаја

Доста је било понашања
доста међусобног разумевања
нек се покрену Сви млинови
за млевење Свега

Коњак црвенкасто (скоро благовесно)
понавља сунце једно те исто
на мртвој зеници хвата се гљива
Why? Warum? Perché? Pourquoi?

На почетку: искон-несвесје,
божанска лутрија рођаја,
крик — светло дана,
дојка бесплатна.

А онда детињство,
тимарење јаства,
па пишање уз ветар, младићство,
путешествија, шестарења.

Затим женидба, пород,
цупкање деце у крилу,
лагано цркавање
у породичном цирклу.

Потом, пад с крушке
у историју, па претварање
тог пада у жељу
да се оствари ово и оно . . .

kad модрица промени
седам дугиних боја,
kad на врби роди
грожђе (утопија).

Најзад,
као пролазак комете,
конечно-несвесје,
свје и свја.

MONSIEUR МРТВОН

Преводилац-шнајдерчић
(материјал циц)
увек с лептири машином
(а la коњиц)
уз то још и професор
уз то још и уредник
стара комуњара
муњин предводник

Дакле ОН МОЂНИ ОН
главом и брадом
и дакако мозгом
(ПОДОБНИМ МАСЛАЧКОМ)
одби да штампа
рукопис песама мојих
(ПЕЛЕН ЛИЧНИ)
па из Даљне даљине
о свему дојави ми

Још чувам писмо његово
египатски папирус
где објасни ми
потанко
разлоге своје египатске
да египатскији не могу бити

„У вашој збирци нема
довољно духовитости
која би једина могла
дати известан смисао
очигледном настојању
да се код читаоца
изазове пренераженост.
Да је има, И МИ БИСМО
ВЕОМА РАДО БИЛИ ПРЕНЕРАЖЕНИ.“

Тако говори он У ЖЕЉИ
да буде пренеражен
а КАКО кад фотељично
наслоњен је
од ЧЕТРЕС ПЕТЕ
у сомот који се лиња
као МРТВИ МАО
а како кад месечно
плаћају га за оно
што НИКАД НИЈЕ ЗНАО

Тако говори ОН ПЕРУТ
ТЕРАЗИЈСКИ ЛУФТОН
а тик пред пензијом
кад добија се
за ЗАСЛУГЕ
у култури ШТРОЈЕЋЕ
онај

МЕДАЉОН
што због риме зове се

MONSIEUR МРТВОН

ВИСКИ ОГЊИШТЕ

Живим у једном словенско-византијско-турско-
-балканско-федерално-републичко-о-хо-хом
граду
живим у соби dakле собник мада бих
радије путовао dakле друмовник
само да не слушам каквотине и којештанке
песника овога града — кулова по кулоарима
са заслужним и услужним значкама
на добро наћубреним реверима
а како живе тугомер и тугомерка у тузи од
солитера — то је чиста дитресија
за кожне амбалаже сабраних песама
у којима после шебој-стихова
долази тетка-поента
како би критичарима било олакшано закључивање
парних и непарних препелица
које увек некако штрче јер им се крила
не поклапају са корицама централно
комитетних антологија
у којима је и ђаво рекао нека хвала
а оно мало снега запишала фебруарска мачка
јер ево где сиње кукавице хоће да пандркну
слушајући музику ветерана-пендрека
јер ево где големо гробно цвеће
корење пушта у очи дилбер-предака
који не знају шта значи провести живот
поред радијатора кад нема мазута
због наглог посека кувајтског динара
а овамо кад дође Свети Никола све црвенолики

на славама са дисидентима секу колач меркају
се између вина Цар Лазар и Царица Милица
предлажем да се сви окупимо после Феста и

Битефа
то јест приликом пражњења уличног контејнера
да кажемо орук другови и другарице
дакле да спроведемо љубав братство еурека
јер се далеко отишло у остваривању изградње
јер изграђена је изградња толико да сада
мора да дође до певања
под руководством Централног Гаврана

QUE NADA

„Никад у самој земљи да се побољшавају
услови живота
неко увек на страни, у цепове лихвара
dixit Лењин,
а продаја топова води још већој продаји топова
тржиште никад није у кризи
презасићености нема.“*

И кад би лепота била јевтина,
руља то не би конзумирала
јер више воли акумулацију,
упорен рад крвног зрнца.

Тзв. револуција илити Превртаније
често испадне: говногризање,
али и конзервативно обожавање
Државе-Конзерве
изроди се, кад-тад,
у насиљно рушење исте.

Са неких 2 000 000 незапослених
Канађана, ми из земље Que Nada,
и даље ка шупику Краљице
гајимо извесне шупкољубне амбиције.

Енглези то макар раде у магли
кад нико не види,
знајући да љубљено
на усни не остаје.

(Que Nada!)

* Паунд, прев. М. Данојлића

СЕДАМ ЧУНОВА

Некада су код Сипа једину знаменитост представљали уређаји за лов на моруне; они су у сваком случају били занимљивији од његове старе црквице од плетера.

(Ф. Каниц, *Србија — земља и становништво*)

СЕДАМ ЧУНОВА

О како бих волео да се напијем
пијан да веслам и бацам мреже
и пијан да их извлачим
и да не знам шта радим

Да гледам где се кртожи
несвест речних дубина
да слушам прамац када прегуди
преко воде ко нека ВЕЛИЧИНА

О чамци шикље чунови
лагана лелујања
па шамар воде посред лица
можда уместо кајања

Ангрос у Врангос Врангос у Дунав
Дунав у воду вода у боју
боја у рибу риба у талас
талас у мехур мехур у шум

То као вакрс мртве моруне
блјесну водени жбун
пијани алас — Мистер Авакум
па све низ воду — нечији кум

Некрст удице рибу извлачи
на месечину збеглу са њива
збеглу са копна јер земља
је гробна и незанимљива

Влакароши са два чуна
члане сваки у свом чуну
кецароши кецом кусаком
краљују смрћу рибљом прелаком

Шаран — сом — јесетра
моруна — форела
џигерица — икра — млечац
само полако — ништа на пречац

38 година живех да схватим
обичну ствар: без сунца
не могу — а под сунцем
сам осунчан-обичан

Ова ноћ психу ми дуби
за она поткожна мјаукања
kad кост и кожу дадох
жени: мајстору рачунања

Уловљено бираш колико
и оно тебе бира
пристаништа су пришт и ништа
бурдеть-пред-довиђења

Чека ли ме под багремом жена пуштеница
сандал-гаће низија дуката
ил ме чека бибер грожђе
лоза разметкиња

Чух весло ошамућено од веслања
бунило воде што се предваја
далеко од обале бејах
као знање од знања

Јата се распрше у буразима
вирова као конфете бачене
јесу ли и она подељена
Јалтом док пловим питам се

Пажљиво веслај Савом
до аде савске аде мишарске
аде јасенске аде прогарске
па све до ушћа Колубаре

Нико још чамцем нигде стигао није
финрибу ловим а грубрибу волим
сањам како сањам
Алах сам јалије

500 ока жита боље је но ништа
а још боље један шаран
па да те Бог пита
шаран буцмаст (шабачки владика)

Слатководне рибе беше овде више
нега игде — све док велики
Мајстори Централне Ложе
не ишчупаше природи жлезде

Во первих стигох да веслам
роб с педигреом
отац ми црквен пупак
мајка мртва вуница

И боим се Тебе и иштем лица Твојего
молим те укини све авлије
макар на води укини автономије
све муке и сва гоненија

Вода је важна и скоро фина
ко нека непостојећа војводовина
вода је чудо па се излива
из Нествореног у Распетога

*

Спаси Боже Луку Лупура
Николу Фиргу Филипа Филигана
Савицу Џиганчета Милана Глувака
што рибу овуда ловише

И спаси Ђоку Булдока
Лазу Панчевца Јоцу Наказу
Косту Паламамута Вељка Зембилаша
што рибу продаваше

Окади свете кафане: Борчу Спужа
Златног шарана Код моруне
Седам чунова Два папагаја
где риба се служила и јела

Чак и Жан Баптист Таверније
барон од Обоне
јео је од наше кухиње
пљуцкајући на рају коске

Питам ја газду: од чега ћемо живети
„Нема — каже — данас ништа
но дођите кроз три дана
буде ли: биће било је“

Шта сад: да од наше нахије
отпустимо четири кумпаније
да се код куће одморе
лицем на Преображеније

Па да их после вратимо на Дунав
на оно што нам је то нам је
жуљ расте из жуља
а весло броји дане

Течеш ти мени водо
к прејасној кући аустријској
одавде односиш тамо
муљ (то звучи близко)

Још певаш песме — звучне ракије
согласја соизволенија
не дај ми ништа флаширано
само из бурета одлежано

О нек отпловим што отпловније
са мојом муком —
личном ПРИВИЛЕЋИОМ
мојом ћи ћи лађом

Како угледам светлост дана
тако ме лаже светлост дана
како угледам таму ноћи
тако ме лаже ноћна тама

Један ми недавно рече:
Лако је било Сину Распетоме
од оних набијених на колац
још нико вакрко није

*
О проклет да је дан
када поверовах у мамце
проклете да су луке
и мреже ко власи умрле

Ја сам само гладан Словен
Тројицом згњечен
Ђувеч од шарана циљ је
капама од јесетре

Јесетра стварно јесте
шаран шармер је
моруна морем морује
форела фору ми даје

А кленови још од рата
ко членови магистрата
па сомови ко сомуни
пали с неба православни

Кад се нађу четри попа
свак моруну штипа
попадија некад бостан
сад је шефтелија

Брачне постелье су тихе
ко одлежале дудоваче
верност ил браколомије
за душу шта је полезније

За ово мало лепца и ракије
ја љубим табан олошократије
качамак пурा палента мандра
партија чопор мафија шквадра

Хоће ли икаћ у ВОДУ да се улије
до kraja сва ова илузија
историја (топузина осорна)
одводни канал (Cloaca Maxima)

*

Шта све не носиш Дунаве
пикавце несретних Цигана
банкноте Мител Европе
гованџад Постања — тулуумбе

Само мене не носиш водо
мада си слепо индиго
водо зеленија од зла
мудрија од мртвога

У житородним пољима
жито је божји жирадо
жаром се ништа није постигло
само се тело новој трпњи дало

Лична рана већа је
но сунце кад огране —
чему ли служе дани
kad Вишњи одброји дане . . .

ГЕОГРАФИЈА ПАКЛА

1.

*

Ко ми то буди душу (мушицу)
у освิต дана полуосвешћена
азурно журне голубове
и моје тело (шејтан)

Изгубљен као лептир у галаксијама
светлећим стењућим
нека се као вино пролијем
нирвана лозиних пега

Нек се запатим као зечија сперма
као гавран Црни Негован
Господ је високо битије
а смрт је поравнаније

Коме идем у сусрет
као на реку урок
Исусе Христе Сине Божји
помилуј мене грешног

У црквама се не распознајем
ко да сам племић da Roma papale
волим далеке урме Алхамбре
оно што ће ми доћи главе

То што видим кроз окце дана
амбра је — капање воска
од којег ми пуца битно прслуче
„мудар је онај ко је живео јуче“

Бежиште, Бездет-камен,
Варница, Велики соколов вис,
Вешала, Велики Крчимир,
Гајтан, Горњи Душник,

Госпођин вир, Грлиште,
Губавци, Гузевје,
Доња Пупавица, Доњи Душник,
Злокућане, Јадовник,

Јелен-брдо, Јерменчић,
Кавгалија, Колашин,
Курвинград, Криви вир,
Крња, Цамија, Кутиник,

Понор, Полумир,
Прекопчелица, Ружин гроб,
Сува чесма, Тамнич,
Цигански поток (у њему Бог)!

ИСКОПИНЕ

Сумраковац, Звездан,
Глоговица, Гамзиград,
Цивци-бара, Гушевац,
Добра буква, Црван,

Трговиште, Мозгово,
Брлог, Праово,
Црна глава, Жежена,
Трбушница, ада ниже Смрдана,

Аловит камен, Аврамов поток,
Вражја глава, Вртибог,
Мала тескоба, Мали извор,
Медено гумно, Mrсољ,

Орлов камен, Острозуб,
Плачевица, Попов стуб,
Сува Морава, Трн,
Ћопин гроб, Црни врх.

пламеница, породиље
просо, простирање
мачја длака, млада петка
Нови завет, Нови Пазар

звезде, заушке
праоци, пратпорци
крст, угасник
ту-битак, безгађник

мозак, астрални опанак
атом, томахавк
икона, икра
чемерница, честобродица

гавранов лет, готица
Дарвин, жабља кошуљица
праг, просјак
прежитак, нечитак

МИТОЛОГИЈЕ

4 Седам чунова

СУНЦЕ

Сунце, небостаниши; изнурица грозда што зрно у вино претвара; потом се чују гајде, ево и винске мушице.

ПАД

Месечина је рингиштил што обезглављује homo sapiensa који се колеба све до блудног убода или пада у Ад или ад акта.

ГОЛУБ

Знање: тек етикета (и то до опела). Незнан: антисептикум, „душа гола допрла до овог Луба, и ту прими презиме Голуба“. (Роморанка)

ИДЕЈА

Идеја: заостала трошица у ћошку кавеза (својина давно-одлетелог-канаринца).

ТЕОРИЈА

Тек узгојена идеја (наглица, нага жица, отпадна водица Палог Идеала); осмотрина, мозгов свраб, појас нејаса, безчисленоје множество звезд стављено у кавез.

НАУЧНИК

„Има душу ка и паук јајца.“ Није га родила мајка, но партеногенеза (парање гена све док ти не утрне славска свећа).

ЦРКВА

Млохава циста, у њој — вода причесна. Могла би да је пробуши чак и борова иглица. Зато се гради од камена. Под њеним кровом скупља се звериње да једе комад по комад Творца. Јато белих ексера којим прогвоздише Сина, постајато белих чачкалица, корисних веома.

КАФАНА

На пола пута између Патријаршије и Патричаршије: крчма, у њој чаша сломљена, над њом душа-крњага, Крш од Теоса. (Глава крмка: Омега).

АЛФА

Човек (Алфа) поломи зечију ноге тако да овај сатима цркава у трави без цркве.

БЕЛА ВРАНА

Зову је тако јер није црна врана, то јест, радилица од девет до пет, то јест, средњији клас. Ретко дочека вечну плату (пензију) јер пеном таласа пре смртја има обичај да усмрти се. Не жали је, но црна врана будући да си, у огледалцу-курвичку, огледни се, време је!

ГЕНИЈ

Не мешајући много се у земни мешут и земне замрсе, у црним кућним папучама, гениј о самоћи (а о чему другом) собно гугуче — све док га не завеју речи-латице, идеалне цепчице за потпалу звезде још усамљеније.

РЕЧ

Себесенка или — сенка туђе усне. Њоме се човек сели међу мртве сенке, безусне.

СМРТЊАК

Чамац, и у њему човек, увек близу смрти, те стога смртњак. Пре првог завеслаја, помолити се Светом Николи. Веслом не туђи Медитеран (мало мед, мало terra, а највише Теран)!

АТОМ

Мали игуман. („Путуј ти оче игумане, не брини за намастир!“)

ВРЕМЕ

Песак пустинјски, наталожен у неизговореној молитви.

КЛЕПЕТУША

Нисам звоно што звони са звоника цркве, клепетуша сам, звоним о врату овце. Од твари сам исте као сечиво секире наслоњене на зид куће.

МАТЕРИЈА (МАТЕР И ЈА)

Рађање деце само повећава материју космоса ширећи тако Греховију Греха. Отуд од Државе (Сотоне) она црквица у виду дечијег додатка.

ТВРДА МАТИ

Прва, спољашња марама мозга зове се тврда мати — *Dura mater*. А мати говори сину (ономе у којега је мозак): „Бићеш Господин, браћеш месечину (то јест, плату месечну), све док те не умори *Vita dura*.

СЕЛИСЕНКА

Расељен човек, емигрант, премешчаније лице, једвапобегуљац, исхелац. Или, просуто зрно међу зрнима још просутијим.

(„Страно странствовав странство оплакујем“, рече Константин)

ЦИЉ

Прстом (каки путом) покажи циљ: Велико Жао (чим стигнеш).

ВРЕМОЖДЕРНА КАЗАЉКА

Црни Чешаљ који чешља црне чешљиће.

ОСВИТ

У Метохији, осамнула значи осванула; значи: осамити се == самоме себи осванути, у цик зоре, у девет ћукова.

ВЕШАЛА

Пошто га вешач, наметнувши му личину на врат, отисне с мердевина, он стане дуго очи бечити и копрцати се. А када последњи пут отвори очи — маслачак угледа како чврсто на земљи стоји.

ПРЕСТОЛИ

Постоје Анђели-Престоли, на њима седе Бози као на тапацираној светlostи; „кад га крстић под крило засврби“ такав анђел крило не помери.

КОСМОСОВО ЈАЈЕ

Свеокована Свеврата Свевишњег, иза којих витла прашина несебична, Дух који исходи из Честице величине Нечестице.

СРЦЕ

Раздешен кантар, и на њему смоква, смрскана, и над њоме небо, и под небом земља, кантар удешен.

УМ

Овако Ум (Осцица) сиса мед из Дуге (Кошнице) у којој пчела златним ексерчићем распета је.

БОГ

Бог је Рас-кршће на којем Рас-пинje се Пут.

ОКО

Не видим оно што је близу јер око је докони крст на којем се распиње даљина.

МАХУНА (НЕКО)

Махуну маслачка може да одува свако. Тиме тај неко постаје било ко те тако мање неко од маслачка којег је одувао.

ХЛЕБ

Средина хлеба је мајка. Хлебна кора је отац. Прво се сече отац.

КРОВ

Некада се крв изговарала кров што у ствари и јесте.

КРАЈПУТАШ

Зде почивајет тело ми синцир што веже душу за земљу синцирушу.

ЧАВЛЕНИК

Пут којим иду потковани коњи. Звезде су чавли, а циљ је чивит.

ДРЖАВА

Може ли народ да се смести на једну стопу коњску? Може, ако навек остане на коњу.

ТАМНАВА

Ивер је унуче кладе, пут је посинак беспута. А у округу Тамнаве постоји пут Иверак што води на гробље.

Гробље је Жути брег где сенке сазива Гроздобер.

ПАХУЉА

У мраку не-провиду, бела пахуља пада на земљу — непогрешиво. Од пчеле тромија, али и тачнија у ономе што проналази без посредства меда. Пахуља-Икар.

РАКИЈА

Бунцијска водица (ребелски ликвид) што укида околно догађајство (causalismus) па брашновином дуплог вида поспе балсамовану слику Битија.

Карћаши, свирњи, танцовође, и голи синови (бећари) у њој виде наследницу Деметре. „Отечству је памћење ко у пилета“, једино она памти — Деметра.

ЋИЛИБАР

Светlostи теченије кроз боју Малвасије све док сунце не згруша се и не настане стела-султанчић.

РУКА

Рука је руци биљка, па је умива водом, биљком-провајда.

ЕЛЕКТРОН

Потуцалац, пелцер; мало распјатије, унуче Распетога; самостални референт за сунчева питања, слуга сунца.

ЧОВЕК

Храм који храмље, потомак Хромог Дабе. Хаци-пишман, хацинедомак.

ВАТРА

Трљањем дрвљади, дрво о дрво, роди се варница (печен-чела). Црвен пламничак (вишњило) из којег пије вишња.

СУЗА

Суза, када из ока кане, оде у слепарење — јер гледа оком бившим, којег више није.

ЗРНО

Неисклијано зрно родиће — ако се то не очекује.

СЕМЕ

Семе падне на семе — јаје празно испили се.

Време је да напустим време. А простором простим не да ми се.

ПОСТАЊЕ

И ако семе лута — то је што утроба-шеврдаљка између Оплода и Неплода се колеба, о Постању троуми се на листу тролиста који, значи, већ створен је. Као ноћна жеђ и сањање кишице.

ВИЊАГА

Неки је зову виника или лозица. Ја, грешан и грехољубан, да бих имао друштво, зовем је грешика.

ИСТОРИЈА

Отац извади сину очи, па га обеси да виси о концу изнад градских врата. У даљини, мјаукање скотних мачака и шкрипава пера историчара који ће махом цитирати мачиће везане за Оца.

ВИД

Са дна мене сунчоглед (сунцокрет) кроз моје очи гледа, а види тек сунца помраченије, помрачено мноме. Дакле, светлост је виђење. Чувай се оне: „Изјо ти ђаво гледељке.“

ХРАМ

Кућа од прућа, Вишњег пупак, камен нахрањен хлебом и причешћен вином; *tempum*: време (*le temps*) и ум; или: где се Богу клања — ту је и промаја.

АЛКА

Кад Знање пролети кроз Алку Небеса, не помери се ништа, тек Ангел за бројеве задужен почне да броји крвна зрица на трагу Млечног пута.

ЧИЧА

Ако је слабић, онда под својим вођством, гомила трупе у брдима, заповеда.

Ако јеjak, слуша шта каже баба. Док ћути, све више му се златни зуб цакли, као Византија.

АГА

вињ-ага	преч-ага	рупч-ага
мутљ-ага	тој-ага	

ГИНЕКОЛОГИЈА

Лог у којем Логос штроји Гинеколог (владика-у-белом).

КЛИТОРИС (СИКИЉ)

Окце материце ки-клопке. Има га свака жена, чак и Крист-Ева. Као латица, или ламина медитација, тачка крајње нежна. Куршлус-жељица која намами корпулентног кадавера поради генетског инжињеринга. Тако се штанцују деца Бога Xeroха. Copyright, Икра.

ХИМЕН

Женска доносбина (мираз) коју добије нововенчани безграђаник (санкилот). Непроледано чавче, хијероглиф-чедићак. Заштитна иконица на вратима меднога храмића. Заум-завесица иза које се крије ходничић-хепиенд у којем херцегује хидра (слатководни полип из кола дупљара).

СЕМЕНИШТЕ

Богословија, духовно Воспиталиште, место где (логом и логиком) семе ниште. Над њом, светлуца Светалце Вишњег — семафор — да се при оплоду не збуни семеглавац, новог живота семитвораца.

Семеништарац би да докучи семе (павреме), али како за оплодом касни — нужно скрнави. Теолошка идеја: скрнавка, нескромни скакавац у глави-лобањи.

ВУК

Као вода у којој је окупана мртва мати је језик старих књига. За основу, узимам језик говедара које је го као веда или дар. А сало дебелога јера нека удари Сунчаница, сестра Саве Мркаља.

САРАЈЛИЈА, ПРЕКИП

Гужва, претоварени чамци, пљусак. Панчево, Арад, Беч. Кад бих се опет родио, опало лишће бих љубио — не овај век. Цели живот без хране, два дана без сахране, чекајући да Попечитељство просвештенија најзад смиљује се те да ми пут у црну земљу финансира.

ЦРВОПИСАК

Црвописак = народ који пиши као црв, сиротиња, раја, руља. Отац: љути бич. Мајка: шљивовица.

Црвопискање: изгуб душе, четвророжење, пропаћот империје.

СУЂАЈЕ

Чим се дете роди, већ прве ноћи, долете усуде или суђаје да одреде каквим ће то животом новодошла тршчица дисати док се у коначном не угуши. Суђаја има седам, а покривају све могуће судбине. Чим одреде судбину новорођено-ме, одлазе кроз димњак, јер рађа се преко мере на овој малој лопти где појас озона копни као боја на сапима срне коју је устрелио лично Председник Републике.

СЕОБЕ

Из Далекобило у Гдебило, из Незнамкуда у Богзнагде, из Катализмоса у Катастрофос, из Турског Ропства у Радни Однос, из Лишавања у Липсавање, из Грбавчења у Влачење, из Превртанија у Послушаније, из Безузђа у Једноузђе.

БОЗИЋ

Гле чуда, међу онима који се mrзе (као жишака из ватрице) пуцкета мирбожање: Ристос-се-роди-Ристос-се-роди. А потом долази оно: муга-срца-мало-прасе. Ако-сам-се-и-опио-Бозић-ми-је-до-шао. За софром, каже ми Рембо: „Ако ћеш и њему сјакнути, дају ти да од Великог дима повучеш!“ И ја му сјакнуо: „Сјај Боже Бозићу и нашему Хашишу!“ Мозак нам се узмутио те губаве смокве угљеном од бадњака мазали нисмо. Кренусмо водом у Африку. И, ваистину, роди се Дно Триблажено (ил очи беху нам преврнуте те тако видесмо).

ИКОНА, СУД

О како нарастају године гнева, као квасац хлебни што у хлебу ка Глади узнесе се!
Само икона на подлози од сумпора остаде —
да се на сумпору сама распинье.

Белешика о песнику

Небојша Васовић рођен је 1953. у Краљеву. Објавио је следеће књиге: *Поезија као изванумиште* (Рад, Београд, 1983); *Струна/Сутон* (Пространа, Београд, 1984); *Со лично* (Видици, Београд, 1986); *Бразил* (Матица српска, Нови Сад, 1986); *Песме за децу и калуђере* (Матица српска, Нови Сад, 1989); *Пердило* (КЗНС, Нови Сад, 1991); *Гонг у житу* (Матица српска, Нови Сад, 1991); *Талмуд и ја* (БИГЗ, Београд, 1992); *Музика роба* (Нолит, Београд, 1992).

Неколико последњих година живео је у Канади, САД и Грчкој.

САДРЖАЈ

РАСПЕВКЕ

Молитва концу коначног	— — — — — — — — — —	11
Молитва Богородици	— — — — — — — — — —	12
Распевка о Туркињи	— — — — — — — — — —	13
Три јерарха	— — — — — — — — — —	14
Суматра	— — — — — — — — — —	15
Млин	— — — — — — — — — —	16
Фазе у развоју личности	— — — — — — — — — —	17
Monsieur мртвом	— — — — — — — — — —	18
Виски огњиште	— — — — — — — — — —	20
Que Nada	— — — — — — — — — —	22

СЕДАМ ЧУНОВА

Седам чунова	— — — — — — — — — —	31
Географија пакла	— — — — — — — — — —	43
Ископине	— — — — — — — — — —	45

МИТОЛОГИЈЕ

Митологије	— — — — — — — — — —	51
Белешка о песнику	— — — — — — — — — —	63

Небојша Васовић
СЕДАМ ЧУНОВА

Главни и одговорни уредник
Димитрије Тасић

Уредници
Мирослав Максимовић, Рајко Петров Ного, Тиодор Росић

Рецензент
Мирослав Максимовић

Ликовно-графичко решење библиотеке
Раде Ранчић

Технички уредник
Вукосава Шибалић

Коректура БИГЗ-а

Издавач
Београдски издавачко-графички завод
Београд, Булевар војводе Мишића 17

За издавача
Илија Рапаић

Штампа
Београдски издавачко-графички завод
Београд, Булевар војводе Мишића 17

Телефон пласмана: 011/653-899
Текући рачун за све уплате: 40802-603-6-23264

Тираж: 500
Београд, 1995.

ISBN 86-13-00777-5

НОВЕ КЊИГЕ ДОМАЋИХ ПИСАЦА

**НОВЕ КЊИГЕ
ДОМАЋИХ ПИСАЦА
Поезија 1995.**

**Небојша Васовић
СЕДАМ ЧУНОВА**

**Слободан Вуксановић
САД ПАМЕТ У ГЛАВУ**

**Христо Георгијевски
ФРУЛА ПОД ЈЕЗИКОМ**

**Драган Коларевић
О ЛОПОВИМА И ЉУБАВИ**

**Душан Костић
КОШМАР**

**Рајко Лукач
БИШТАЊЕ ПРЕД ЛАПОТ**

СИР — Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

886.1/.2-1

ВАСОВИЋ, Небојша

Седам чунова / Небојша Васовић. — Београд
: БИГЗ, 1995 (Београд : БИГЗ). — 63 стр. : илустр.
; 21 см. — (Нове књиге домаћих писаца. Поезија
1995.)

Тираж 500. — Белешка о песнику: стр. 63.
ISBN 86-13-00777-5

ИД=36508428